

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martynty Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobců: **a) Mgr. R. B.**
 bytem X
 b) GIYOU s.r.o., IČO: 09326294
 sídlem Saky 3, Třebichovice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
 sídlem Zborovská 11, Praha 5

za účasti

osob

zúčastněných

na řízení: **1. CETIN a.s., IČO: 04084063**
 sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9
 2. obec Třebichovice
 sídlem Třebichovice 89
 zastoupená advokátem Mgr. Milanem Schagererem
 sídlem Plzeňská 276/298, Praha 5

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. 128762/2024/KUSK, ve znění usnesení žalovaného o opravě zřejmých nesprávností ze dne 5. 11. 2024, č. j. 142610/2024/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Magistrát města Kladna (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 29. 6. 2018, č. j. OŽP/8948/17-6 (dále též jen „stavební povolení“), vydal druhé osobě zúčastněné na řízení (dále jen „žadatelka“) povolení k nakládání s povrchovými vodami, konkrétně k jejich akumulaci na pozemku p. č. X1 (všechny uváděné pozemky se nacházejí v k. ú. S.), a stavební povolení k vodnímu dílu „*Protipovodňové opatření obce Třebichovice – S.*“ na pozemcích p. č. st. X2 a p. č. X3, X4, X5, X6, X7, X8, X9, X10, X11, X12, X13 a X14. Součástí stavby byla i suchá retenční nádrž (stavební objekt SO 01). Stavební povolení nabylo právní moci dne 31. 7. 2018. Žádný z účastníků předchozího řízení [včetně žalobce a)] se proti němu neodvolal.
2. Žalobce a) jako vlastník sousedních nemovitostí, a to pozemku p. č. st. Y1, na němž se nachází stavba č. p. YX, a p. č. Y2 [*pozn. soudu: pozemek par. č. Y2 je nyní ve vlastnictví žalobkyně b), která původně nesla název AND LILAC s.r.o., nynější název je v obchodním rejstříku zapsán od 17. 6. 2025*], požádal dne 23. 12. 2020 o obnovu řízení skončeného stavebním povolením. Magistrát nejprve rozhodnutím ze dne 10. 1. 2021, č. j. OŽP/8894/20-4, žádost o obnovu řízení zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce a) odvolání, kterému žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 4. 2021, č. j. 024890/2021/KUSK, vyhověl a rozhodnutí magistrátu změnil tak, že se obnova řízení povoluje. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021 napadla žadatelka žalobou ke Krajskému soudu v Praze, který je rozsudkem ze dne 30. 8. 2023, č. j. 54 A 28/2021 – 472, zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Na základě kasační stížnosti žalobců Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozsudkem ze dne 14. 3. 2024, č. j. 8 As 209/2023 – 368, zrušil rozsudek krajského soudu, rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021 i rozhodnutí magistrátu ze dne 10. 1. 2021 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zrušujícím důvodem ve vztahu k rozsudku krajského soudu byla skutečnost, že rozhodnutí správních orgánů přezkoumal, přestože mu v tom bránila vada správního řízení spočívající v opomenutí žadatelky jako účastnice řízení. Právě tato vada vedla NSS i ke zrušení obou rozhodnutí správních orgánů.
3. Magistrát posléze rozhodnutím ze dne 27. 5. 2024, č. j. SMKL/100487/2024/OVH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žádost o obnovu řízení zamítl a nepřiznal jí odkladný účinek. K odvolání žalobců žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že upravil okruh účastníků řízení podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který rozšířil o žalobkyni b), a ve zbytku je potvrdil a odvolání žalobců zamítl.
4. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí úvodem zdůraznil, že předmětem řízení je rozhodnutí magistrátu o zamítnutí žádosti o obnovu řízení. Není v něm prostor pro Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

posuzování zákonnosti stavebního povolení. Obnova řízení je určena k nápravě skutkových nesprávností. Důvodem obnovy nemohou být vady pravomocně skončeného stavebního řízení. K tomu slouží přezkumné řízení. Dále žalovaný konstatoval, že magistrát dodržel závazný právní názor NSS, neboť žadatelku vyrozuměl o probíhajícím řízení a v prvostupňovém rozhodnutí se zabýval i jejími podáními. Umožnil jí tedy plně uplatnit procesní práva. Následně se žalovaný zabýval jednotlivými podmínkami obnovy řízení podle § 100 správního řádu. Byla splněna podmínka pravomocného rozhodnutí, neboť stavební povolení nabylo právní moci dne 31. 7. 2018. Dodržena byla i subjektivní a objektivní lhůta dle § 100 odst. 2 správního řádu.

5. Žalovaný dále posuzoval, zda některá z včas uplatněných námitek plynoucích z žádosti o obnovu řízení obsahuje dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Neznámé skutečnosti nelze dle žalovaného chápat subjektivně jako skutečnosti neznámé pouze žalobci a), ale v objektivním smyslu jako skutečnosti, které znát nemohl a nemohl v původním řízení uplatnit. Takovému požadavku však neodpovídá žádná z námitek plynoucích z žádosti o obnovu řízení a odvolání. S námitkou namíření výpusti na pozemek p. č. Y2 se sám žalobce a) vypořádal ve své žádosti. Stavební úřad je povinen dle § 111 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ověřit i případné imise spojené s užíváním stavby. Ve stavebním povolení nejsou účinky budoucího užívání stavby zmíněny, není tedy zřejmé, zda se s nimi magistrát vypořádal. Avšak i kdyby je vůbec neposuzoval, nejde o neznámou skutečnost, která odůvodňuje povolení obnovy řízení, ale o vadu rozhodnutí, která zakládá jeho rozpor s právními předpisy. I sám žalobce a) ve své žádosti označil „*neškodný odtok*“ za zákonný požadavek a hovořil o zákonné povinnosti žadatelky zabývat se odtokem v projektové dokumentaci. Postupem pro nápravu nezákonných rozhodnutí je odvolací řízení nebo přezkumné řízení. Pro jeho zahájení ale již uplynula zákonná lhůta, a je tak nutno presumovat zákonnost stavebního povolení. Žalobce a) sám odkázal na § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který v tuto chvíli představuje jediný prostředek ochrany před údajným negativním vlivem stavby.
6. Ani námitka existence dvou verzí projektové dokumentace a údajná antedatace druhé verze dle žalovaného neobstojí jako důvod obnovy. Žalobci ji jednou označili jako důvod obnovy, aby toto tvrzení následně negovali. Přesto se jí žalovaný z opatrnosti zabýval. Dle tvrzení žalobců mělo ke vzniku druhé (antedatované) verze dokumentace dojít v období od 5. 3. 2018 (výzva magistrátu) do 29. 6. 2018 (ověření projektové dokumentace). Z odůvodnění stavebního povolení plyne, že žadatelka doplnila projektovou dokumentaci dne 26. 4. 2018. Oznámení o zahájení stavebního řízení bylo účastníkům oznámeno později, až 14. 5. 2018. K namítané změně tak došlo v průběhu stavebního řízení (ještě před oznámením zahájení). Žalobce a) mohl uplatnit své námitky vůči druhé verzi projektové dokumentace až do vydání stavebního povolení. Námitku, že stavební povolení neodpovídá projektové dokumentaci, mohl uplatnit v odvolání. Mohl podat i podnět k přezkumnému řízení, což neučinil.
7. Námitku provedení nepovolených terénních úprav shledal žalovaný irrelevantní pro povolení obnovy řízení. Pokud byly na pozemku žalobce a) [nyní žalobkyně b)] provedeny terénní úpravy bez jeho souhlasu a potřebných povolení, může podat podnět na „*černou stavbu*“, což dle svých slov i učinil. Na jeho základě zahájil stavební úřad řízení o nařízení odstranění stavby.

8. Žalovaný uzavřel, že nebyla splněna podmínka pro obnovu řízení spočívající v existenci důvodu obnovy. Přisvědčil nicméně námitce žalobců, že v prvostupňovém rozhodnutí byla nesprávně označena žalobkyně b) jako účastnice podle § 27 odst. 2 správního řádu. V průběhu řízení o povolení obnovy řízení došlo k převodu vlastnického práva k pozemku p. č. Y2 z žalobce a) na žalobkyni b), která se stala jeho právní nástupkyní. Magistrát tak sice jednal s žalobkyní b) jako s účastnicí řízení, avšak nesprávně ji označil jako účastnici řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu. Žalovaný závěrem shrnul, že námitky žalobců sice mohly poukazovat na vady postupu magistrátu ve stavebním řízení a eventuálně mohly vést k nápravě stavebního povolení v odvolacím či přezkumném řízení. Nepředstavovaly však skutkové důvody pro obnovu řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. V rámci řízení žalovaný nepořizoval nové podklady. Vycházel z dokladů založených ve správním spisu.

Žaloba

9. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobci domáhají zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí, popř. toho, aby soud změnil napadené rozhodnutí tak, že se obnova řízení povoluje.
10. Žalobci tvrdí, že žalobce a) je vlastníkem památkově chráněné usedlosti XYX a žalobkyně b) vlastní pozemek p. č. Y2, který obepíná její obvodové zdi a má se na něm nacházet provozní a funkční část suché retenční nádrže (odtoková cesta).
11. Rozsáhle namítají, že žalovaný nesprávně identifikoval („vymyslel si“) žalobci tvrzené důvody obnovy, které následně posuzoval. Měl vycházet z čl. 35b žádosti o povolení obnovy ze dne 23. 12. 2020. Mají dále za to, že správní spis byl neúplný. Chyběla v něm část týkající se původního řízení, v němž byla povolena obnova řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 4. 2021. Také v něm nebyla založena projektová dokumentace. Žalovaný dále zamlčel podklady, které si žalovaný vyžádal od magistrátu, a související „úřední komunikaci“. Žalobci též nesouhlasí s tím, jak žalovaný vyhodnotil podmínky (důvody) obnovy řízení. Magistrát měl dle žalobců ve stavebním řízení řešit odtokovou cestu ze suché retenční nádrže a související neznámé skutečnosti. Měla se řešit i v územním řízení, ve kterém se o neznámých skutečnostech také nevědělo. Odtoková cesta vyžadovala provedení nepovolených terénních úprav na pozemku p. č. Y2. Magistrát ani nezjistil existenci kulturní památky. Žalovaný si spletl skutkové vady uvedené v žádosti s právními. Nezjištění toho, kam se vypouští voda ze suché retenční nádrže, na jaké pozemky, co je okolo nich a existence kulturní památky vedle nezjištěného odtoku, představují skutkové vady. Žalovaný dále dle žalobců nesprávně posuzoval námitku „antedatované“ (žalobci patrně míní antedatovanou) projektové dokumentace jako důvod obnovy. Jednalo se však o „důležitou skutkovou okolnost“, která „může mít pro věc a neznámé skutečnosti význam“. Druhá verze projektové dokumentace mohla vzniknout i později než v reakci na výzvu magistrátu ze dne 5. 3. 2018. Žalovaný měl hodnotit, zda měla nepoctivost žadatelky vliv na možnost uplatnit neznámé skutečnosti. Žalobci též namítají, že žalovaný nevzal v potaz některé důležité okolnosti (výsledky obnoveného stavebního řízení, zájmy památkové léče, nezpůsobnost projektové dokumentace, neexistující územní povolení, nejasný účel stavby a černou stavbu na pozemku p. č. Y2). Žalovaný rovněž porušil legitimní očekávání žalobců tím, že nyní vydal opačné rozhodnutí než dne 7. 4. 2021, aniž došlo k jakékoliv skutkové a právní změně. Napadené rozhodnutí vydal v rozporu s veřejnými zájmy na bezpečnosti vodních děl, ochraně památek, ochraně lidského zdraví a života a poskytovatele veřejných prostředků.

Žalovaný také nevypořádal námitky žalobců a opomněl provést a hodnotit jimi navržené důkazy, aniž by to odůvodnil. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný zasáhl do ústavního principu ochrany kulturního dědictví. Napadené rozhodnutí je i nespravedlivé a nerozumné. Došlo k porušení zájmů Státního fondu životního prostředí a Evropské unie, neboť stavba s ohledem na vady záměru a nejasný účel neměla získat dotaci.

Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení, neboť žádná z námitek žalobců neobsahuje nové skutečnosti. Směřují proti zákonnosti pravomocného stavebního povolení a nesouladu řízení s právními předpisy. Žalobce a) byl účastníkem územního i stavebního řízení a v žádném z nich neuplatnil námitky ani nepodal odvolání. Nepodal ani podnět k přezkumnému řízení. „Stihl“ pouze návrh na obnovu řízení. Námitka týkající se namíření výpusti z retenční nádrže na pozemek p. č. Y2 není neznámou skutečností, ale nanejvýš vadou rozhodnutí, jež může založit jeho rozpor s právními předpisy. Stejný názor má žalovaný na existenci údajné druhé antedatované verze projektové dokumentace. Ze stavebního povolení plyne, že ke změně projektové dokumentace došlo ještě předtím, než magistrát oznámil zahájení řízení. Žalobce a) tak měl možnost se se změněnou projektovou dokumentací seznámit. Žalovaný se ohrazuje proti tvrzení žalobců, že si od magistrátu vyžádal dokumenty, které nezohlednil ve spise. Žalovaný si e-mailem vyžádal zaslání územního rozhodnutí a stavebního povolení. Tato komunikace je součástí spisu. Pro jistotu si je vyžádal ještě jednou (datovou schránkou) a jsou součástí spisu. Žalovaný si uvědomuje, že spis není veden chronologicky a může působit zmatečně, k tomu ale přispívá i skutečnost, že žalobci neustále činí jedno podání za druhým, která se obsahově překrývají. Žalovaný konečně připomíná zásadu *vigilantibus iura*. Bylo v zájmu žalobce a), aby se zajímal o dění ve svém okolí, nahlédl do spisu a včas uplatnil námitky či opravné prostředky.

Vyjádření žadatelky

13. Žadatelka navrhuje zamítnutí žaloby. Popisuje dosavadní vývoj a výsledky správních a soudních řízení. V důsledku rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021 o obnově řízení musela stavba zůstat od dubna 2021 zakonzervována ve stavu těsně před dokončením. Po zrušujícím rozsudku NSS získala žadatelka opět účinné stavební povolení a povolení k nakládání s vodami. V současné době je již stavba dokončena. Cílem záměru bylo realizovat z veřejných prostředků opatření na ochranu intravilánu obce před splachem z přilehlých polí a zmenšení škod na majetku. Žadatelka byla od počátku transparentní a pojímala stavbu jako aktivitu ve veřejném zájmu. Podstata technického řešení byla jasně patrná z odborných zpráv projektanta, zejména zprávy ze dne 14. 5. 2021. Suchá retenční nádrž není spojena se stálým hromaděním vody, ale je zatěžována nahodile, jen při povodňových událostech. K odtokovým poměrům projektant uváděl, že je umístěna na přirozené údolnici vstupující z jihu do intravilánu obce. Kapacita odtokové cesty z nádrže byla posouzena pro rozsah stavebních prací. Nejedná se o koryto, ale o terénní sníženinu, která soustředí přirozený odtok srážkových vod z povodí nad ní. Na základě propočtů projektant dospěl k závěru, že nejsou potřebné žádné stavební úpravy pro odtok ze stavby. Nádrž je schopna pojmout průtoky při dvacetileté i stoleté vodě. Žadatelka na pozemku p. č. Y2 nebudovala žádnou nepovolenou odtokovou cestu. Zásahy na tomto pozemku neměly povahu stavebních či obdobných prací. Závěrečné kontrolní prohlídce v rámci kolaudačního řízení byl přítomen i zástupce orgánu památkové péče, který nevzněl žádné námitky. Neodůvodněné obstrukce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

při realizaci a kolaudaci stavby mají pro žadatelku zásadní význam. Stavba je totiž spolufinancována z projektu, který je dotován Státním fondem životního prostředí.

14. Specifikace důvodů obnovy ze strany žalobců je zmatečná a nepřehledná. Žalobci neformulují žalobní námitky dostatečně konkrétně a ve vztahu k napadenému rozhodnutí, ale spíše znova odkazují na argumentaci, kterou již dříve uplatňovali před soudem a NSS. Důvody obnovy žalobci spojují s otázkou odtokové cesty a nemovité kulturní památky. Orgán památkové péče se vyjadřoval k projektové dokumentaci stavby v rámci koordinovaného závazného stanoviska a nic nenamítal. Neexistuje žádná další verze realizace stavby. Údajné neznámé skutečnosti jsou jen fabulacemi. Žalobce a) se v rámci povolovacího řízení o stavbu a její konkrétní technické řešení vůbec nezajímal. Získala si pozornost až v době realizace, kdy již žadatelka měla veškerá potřebná povolení. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal s argumentací žalobců. Obnova řízení je určena k nápravě skutkových nesprávností. Důvodem obnovy tak nemohou být údajné vady pravomocně skončeného stavebního řízení. Argumentace ohledně odtokové cesty, dvojí projektové dokumentace a terénních úprav nenaplnuje důvody obnovy.

Další podání žalobců a žadatelky

15. Ve vyjádření ze dne 9. 1. 2025 žalobci reagují na vyjádření žalovaného k žalobě. Žalovaný se podle nich nevyjádřil ke všem námitkám. Opakují, že žalovaný nesprávně pochopil důvody obnovy řízení. V územním a stavebním řízení žalobci nic nenamítali, protože dle projektové dokumentace a stavebního povolení se jich stavba neměla vůbec týkat. Není na účastníkovi, aby zjišťoval, co stavebník v projektové dokumentaci neuvedl, jaké jsou jeho skryté záměry a zda je připravovaná stavba úplná. Žalobce po zjištění vad spisu podal žádost o zajištění důkazů dle § 138 správního řádu, na kterou žalovaný reagoval tak, že do spisu něco doplnil a poslal soudu. K tomu musí ještě nahlédnout do spisu.
16. Ve vyjádření ze dne 10. 1. 2025 žalobci reagují na vyjádření žadatelky k žalobě. Předchozí zrušující rozsudek soudu měl podle žalobců podstatné vady týkající se hodnocení splnění podmínek pro povolení obnovy řízení. Nesouhlasí s tím, že stavba funguje bez problémů a že žadatelka postupovala transparentně, v dobré víře a ve veřejném zájmu. Pokud si žadatelka přála použít pro svou stavbu cizí pozemek p. č. Y2 vedle zdí kulturní památky, měla postupovat zákonným způsobem, navrhnout to žalobci a) a uvést to do projektové dokumentace. Orgán památkové péče se nevyjadřoval k antedatované verzi projektové dokumentace, dle které probíhá výstavba. Proto vydal dne 1. 7. 2021 nové stanovisko o dotčenosti zájmů památkové péče a potřebě vyhotovení projektu bezpečného řešení odtokové cesty.
17. Ve vyjádření ze dne 29. 1. 2025 žalobci uvádí, že byli nahlížet do soudního spisu. Správní spis předložený soudu podle nich neobsahuje veškeré zdroje informací, ze kterých žalovaný vycházel. Tyto písemnosti žalovaný nedoplnil ani na základě urgency žalobců a žádosti o zajištění důkazů. Ve spise chyběly podklady obdržené od Ing. K. e-mailem, které žalovaný zařadil do spisu až po vydání rozhodnutí dne 28. 11. 2024. Žalovaný nedal žalobcům možnost se k nim vyjádřit. Chybí v něm dále e-mailová komunikace mezi žalovaným a magistrátem a situace C.3 z územního řízení, kterou magistrát (Ing. K.) poskytl žalovanému. Žalobci dále rozsáhle polemizují, co bylo, nebylo či mělo být součástí správního spisu, k čemuž navrhuji množství důkazů. Žalovaný podle nich nezákonně čerpal informace pro řízení a nedal žalobcům možnost se k podkladům vyjádřit.

18. Další podání žadatelky (ze dne 24. 1. 2025 a 12. 2. 2025) a žalobců (ze dne 24. 2. 2025 a 1. 4. 2025), neobsahují nic pro věc relevantního.

Posouzení věci

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Ve věci soud rozhodl bez jednání, neboť byly splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo zapotřebí ani k provádění dokazování, neboť veškeré podstatné skutečnosti vyplynuly z obsahu správního spisu, jímž se zásadně nedokazuje. Důkazy navržené žalobci soud neprováděl. Podstatná část z nich (přílohy žaloby č. 3, 4, 5, 6, 7, 8, ověřená projektová dokumentace ke stavebnímu povolení, žádost o obnovu řízení ze dne 23. 12. 2020 a její přílohy, doplnění žádosti ze dne 11. 1. 2021, odvolání ze dne 16. 6. 2024 a jeho přílohy a vyjádření ze dne 25. 3. 2024 a jeho přílohy – tyto přílohy žalobce v žalobě zjevně označuje jako přílohy k odvolání, patrně protože na ně odkázal v čl. 49 odvolání) je obsahem správního spisu. Z téhož důvodu soud neprováděl i některé důkazy navržené žadatelkou (zrušující rozsudky zdejšího soudu a NSS). Kasační stížností žalobců proti zrušujícímu rozsudku zdejšího soudu soud nedokazoval, neboť nemůže prokázat žádné rozhodující skutečnosti. Jde jen o další tvrzení a argumentaci žalobců (nadto adresovanou jinému soudu v jiném řízení s jiným předmětem). Zbývající důkazy navržené žalobci a žadatelkou soud neprováděl, neboť byly navrženy k prokázání skutečností, které nebyly podstatné pro posouzení věci (podrobněji viz níže).
21. Před vlastním vypořádáním žalobních bodů musí soud poukázat na to, jakým způsobem žalobci pojímají žalobu, resp. svá podání obecně, neboť to určuje i způsob, jakým se s nimi soud vypořádá. Na to ostatně upozornil i NSS ve zrušujícím rozsudku (viz bod 12) a krajský soud ve svém předchozím rozsudku (viz bod 16), což žalobci evidentně nehodlají nijak reflektovat. Soudu tak nezbývá než opět konstatovat, že žaloba, jakož i další podání žalobců jsou velmi rozsáhlá, avšak uplatněné námitky se ve značné míře mívají s meritem věci (viz níže), různě se překrývají, opakuji, místy si i odporují či je žalobci pozměňují. Nadto žalobci veškerá podání zasílají duplicitně z datových schránek žalobce a) a žalobkyně b) včetně velkého množství příloh (opět do značné míry irelevantních z hlediska předmětu řízení), jimiž jsou často různá další podání žalobců k jiným orgánům, na něž zhusta odkazují (*de facto* tak dále multiplikují a recyklují své argumenty). Podání žalobců ve výsledku působí velmi nepřehledně, zmateně a je poměrně složité z nich dovodit, co přesně žalobci namítají (z toho důvodu soud výše shrnul jen nejpodstatnější body podání žalobců – jejich podrobnější smysluplná rekapitulace je téměř nemožná). Soud podotýká, že tisíce opakování téhož mnoha různými slovy nepřidává argumentům žalobců na váze. Pouze je to rozmělnuje a činí hůře srozumitelnými pro soud (správní orgány).
22. Jak bylo výše uvedeno, žalobci v žalobě a vyjádřeních odkazují na různá svá další podání z jiných řízení či na různé dokumenty, které vyhotovili („*shrnutí věcných vad SRN*“ apod.). Tyto odkazy nejsou řádnými žalobními body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a soud se jimi proto nebude zabývat. Žalobní body je třeba výslovně formulovat v žalobě. Soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

řízení. Jedině pokud žalobce v žalobě odkáže na konkrétní, ve vztahu k jeho věci jednoznačně individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci, kterou vyslovil v předchozím řízení před správním orgánem, a pokud tato argumentace nevyžaduje pro účely řízení o návrhu žádné další konkretizace, modifikace či upřesnění, lze ji považovat za součást žaloby (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005 – 79, a ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 – 36, či ze dne 13. 11. 2023, č. j. 3 Afs 305/2022 – 28, body 14 a 15). To není případ žalobců, kteří opakovanými odkazy na různá jiná podání naopak jen přispívají k větší nepřehlednosti a nesrozumitelnosti žaloby.

23. Soud tedy přistoupí k vypořádání žalobní argumentace s přihlédnutím k tomu, že jeho povinností není poskytnout podrobnou odpověď na každý uplatněný argument. Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (viz nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). Tento postup je obzvláště vhodný v případech, kdy jsou námitky uspořádány nesystematicky, zčásti se překrývají či přímo opakují, jako je tomu v posuzované věci (viz rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50).

Žalobní body a důkazy, které nesouvisí předmětem řízení

24. Předně soud pokládá za nezbytné vymezit, co je (a není) předmětem nynějšího řízení. Napadeným rozhodnutím správní orgány rozhodly ve věci *žádosti o obnovu stavebního (a vodoprávního) řízení* podle § 100 správního řádu. Pro jejich rozhodnutí tak bylo podstatné pouze to, zda jsou splněny podmínky vymezené v tomto ustanovení, zejména zda je naplněn některý z důvodů podle § 100 odst. 1 správního řádu, zda je žádost včasná, zda žalobce (žalobci) neuplatňují důvody obnovy, které mohli uplatnit v odvolacím řízení (§ 100 odst. 2 správního řádu), a popř. (pokud by byly všechny předcházející podmínky splněny) i zda by obnova řízení nebyla v rozporu s § 100 odst. 5 ve spojení § 94 odst. 4 a 5 správního řádu. Totéž je nyní předmětem přezkumu soudu. Soud tedy pouze přezkoumává – v mezích žalobních bodů a dle skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.) – zda správní orgány správně vyhodnotily podmínky pro obnovu řízení dle § 100 správního řádu. Nemůže se naopak zabývat zákonností či správností samotného stavebního povolení (či dokonce územního rozhodnutí). To soud již jasně vymezil ve svém předcházejícím rozsudku, na jehož bod 34 pro stručnost odkazuje (NSS sice tento rozsudek zrušil, avšak z jiných důvodů). Jak plyne i z ustálené judikatury NSS, řízení o obnově se skládá ze dvou stadií, a to stadia, kdy se rozhoduje o tom, zda se řízení obnoví (*iudicium rescindens*), a stadia, kdy správní orgán v obnoveném řízení vydává nové rozhodnutí (*iudicium rescissorium*). V řízení o žádosti o obnovu správního řízení (první stadium, o které jde i v nynější věci) **se lze zabývat pouze splněním podmínek pro obnovu řízení, nikoli meritem věci**. Totéž platí pro soudní přezkum příslušných správních rozhodnutí (viz bod 11 rozsudku NSS ze dne 19. 3. 2025, č. j. 2 As 224/2024 – 23, a tam citovaná judikatura).
25. Soud se proto nebude zabývat žalobními body a tvrzeními, které nesouvisí s podmínkami obnovy řízení, popř. s řízením, z něž napadené rozhodnutí vzešlo, stejně jako nebude provádět důkazy k nim navržené (protože byly navrženy k prokázání skutečností irelevantních pro posouzení věci). Konkrétně se tak jedná zejména o veškeré výtky (a související důkazy) na adresu stavby, její přípravy („*nezpůsobilost*“ projektové dokumentace, „*nepoctivost*“ žadatelky, „*podvodný*“ charakter projektové dokumentace apod.), realizace a

účinků (na nemovitosti žalobců a kulturní památku XYX); jejího účelu (či „*neúčelnosti*“), „*konceptu*“, financování (zda měla nebo neměla získat dotaci, přílohy č. 1 a 2 k vyjádření žalobců ze dne 24. 2. 2025) či funkčnosti; různých aspektů jejího (plánovaného i realizovaného) provedení atp. (příloha č. 14, která má prokazovat „*stavební povahu*“ odtokové cesty). Nebude se zabývat ani námitkami a důkazy o tom, že stavba, resp. odtoková cesta ohrožuje a poškozuje kulturní památku XYX (příloha č. 2 žaloby a přílohy č. 1 a 2 k vyjádření žalobců ze dne 24. 2. 2025) či nemovitosti ve vlastnictví žalobců, má na ně negativní vlivy a snižuje jejich cenu atp. (příloha č. 13 a 16 žaloby), popř. zasahuje do vlastnických práv žalobců. Předmětem řízení totiž není zákonnost či správnost stavebního povolení a jemu předcházejícího řízení, nýbrž toliko podmínky obnovy [a v jejich rámci důvody obnovy, které žalobce a) uplatnil]. Ze shodných důvodů je irelevantní námitka, že žalovaný měl vzít v potaz výsledky obnoveného stavebního řízení (včetně všech údajných vad stavby, které se v něm měly zjistit a důkazu označeného jako příloha č. 4 k vyjádření žalobců ze dne 10. 1. 2025). Je třeba rozlišovat mezi řízením, v němž se rozhoduje o obnově, a řízením obnoveným, které je v podstatě pokračováním původního stavebního řízení (viz shora citovaný rozsudek NSS č. j. 2 As 224/2024 – 23). Předmět obnoveného řízení byl rovněž odlišný od předmětu nynějšího řízení (nehledě na to, že toto řízení vůbec nemělo proběhnout, neboť soudy pro nezákonnost posléze zrušily rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, na jehož základě bylo obnovené řízení zahájeno). Z hlediska podmínek pro obnovu stavebního řízení byly dále nepodstatné i:

- údajné zájmy památkové péče a ochrany kulturního dědictví před „*vadnou stavbou*“ (opět se týká merita věci a nikoliv podmínek obnovy);
- tvrzená neexistence „*územního povolení*“ (čímž žalobci patrně opět míní, že územní rozhodnutí neřešilo odtok ze suché retenční nádrže, neboť současně tvrdí, že v územním řízení bylo schváleno „*torzo stavby*“, přičemž z obsahu správního spisu plyne, že stavba včetně suché retenční nádrže byla umístěna územním rozhodnutím magistrátu ze dne 11. 9. 2017; případný rozpor mezi územním rozhodnutím a stavebním povolením by maximálně zakládal jeho nezákonnost a ani nebyl uplatněn jako důvod obnovy řízení);
- existence „*černé*“ (nepovolené) stavby, resp. terénních úprav na pozemku p. č. Y2 (viz níže bod 45);
- námitky a tvrzení týkající se kolaudačního řízení (příloha č. 17 žaloby a přílohy č. 2 a 3 k vyjádření žalobců ze dne 10. 1. 2025; má zcela odlišný předmět od nynějšího řízení);
- rozpor napadeného rozhodnutí s různými veřejnými zájmy (na bezpečnosti vodních děl, na ochraně památek, na lidském zdraví a životě, na ochraně veřejných prostředků) – i zde z žaloby plyne, že žalobci ve skutečnosti uplatňují námitky týkající se merita věci, tj. (údajného) rozporu stavebního povolení (a nikoliv napadeného rozhodnutí ve věci obnovy řízení) s těmito zájmy;
- námitky, že žalovaný údajně vytváří nevhodný „*metodický návod pro společnost a činnost stavebních úřadů ve Středočeském kraji*“; či
- budoucí plány žalobců se svými nemovitostmi (příloha č. 4 k vyjádření žalobců ze dne 10. 1. 2025).

26. Pro nesouvislost s předmětem řízení soud neprováděl ani důkazy navržené žadatelkou. Tvzení, která jimi měla být prokázána, se totiž opět týkala stavby jako takové (merita věci, přílohy k vyjádření žadatelky ze dne 15. 11. 2024 označené jako č. 5 až 16), popř. kolaudačního řízení (zcela nesouvisející řízení s nynějším, přílohy č. 17 až 24) či splnění podmínek dotace na stavbu (přílohy č. 25 až 28), a nikoliv podmínek obnovy řízení. Přezkumné řízení ve věci napadeného rozhodnutí není pro věc důležité, soud si proto nežádal příslušný správní spis (soud není vázán případnými závěry správních orgánů v přezkumném řízení a žadatelka současně ani netvrdí, že by napadené rozhodnutí bylo zrušeno, a odpadl tak předmět řízení).

Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné

27. Žaloba je protkána námitkami, že se žalovaný nevypořádal s různými skutečnostmi, které žalobci považují za důležité, či s jejich námitkami a důkazními návrhy, a že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
28. Soud konstatuje, že nemá důvod přistupovat k nárokům na odůvodnění napadeného rozhodnutí jinak než ke svému vlastnímu. Soud tedy opakuje, že ani správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každým dílčím tvrzením účastníka, pokud proti němu postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Nemusí tedy budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz např. bod 49 rozsudku NSS ze dne 18. 12. 2020, č. j. 5 As 184/2017 – 34, a tam citovaná judikatura). O nepřezkoumatelnost ani nejde tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irrelevantní (viz např. bod 12 rozsudku NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020 – 31, či bod 24 rozsudku NSS ze dne 16. 1. 2024, č. j. 8 As 124/2022 – 85). Podobně to platí pro tzv. opomenuté důkazy (důkazy, jejich neprovedení nebylo zdůvodněno). Je pravda, že jejich existence zpravidla založí nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Na jeho zákonnost ovšem nemůže mít vliv, týká-li se opomenutí důkazů, které by byly zjevně nadbytečné (viz obdobně body 44 až 45 rozsudku NSS ze dne 6. 5. 2025, č. j. 8 As 149/2024 – 59).
29. Napadené rozhodnutí soud nepokládá za nepřezkoumatelné. Žalovaný je koncipoval prakticky jediným možným způsobem s ohledem na již výše popsanou „kvalitu“ podání žalobců (pro jejich podání ve správním řízení platí totéž, co soud uvedl k podáním v soudním řízení). Namísto toho, aby se jednotlivě a výslovně zabýval tvrzeními a námitkami žalobců, žalovaný komplexně posoudil veškeré podmínky obnovy řízení dle § 100 správního řádu. Nejprve v napadeném rozhodnutí jasně deklaroval, že předmětem odvolacího řízení je toliko přezkum prvostupňového rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení, že v něm není prostor pro posuzování zákonnosti stavebního povolení a že důležité je splnění kumulativně stanovených podmínek pro obnovu řízení a taxativně stanovených důvodů obnovy. Za ty nelze pokládat vady pravomocně skončeného stavebního řízení (viz str. 4). Následně vyložil, jaké konkrétní podmínky správní řád stanoví pro obnovu řízení (str. 5) a přezkoumal, zda se magistrát řídil závazným právním názorem NSS (str. 5 a 6). Posléze se postupně zabýval jednotlivými podmínkami obnovy: zda je předmětem obnovy již pravomocné meritorní rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního

řádu, zda byla splněna objektivní i subjektivní lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení (u subjektivní lhůty nahradil chybějící úvahu magistrátu) a nakonec zda tvrzení žalobců naplňují některý z důvodů obnovy podle § 100 odst. 1 správního řádu. Zde ustal, neboť po přezkoumání všech takových tvrzení dospěl k závěru, že žádné z nich zákonné důvody obnovy nenaplní, což odpovídajícím způsobem odůvodnil (včetně odkazů na judikaturu správních soudů). Žalovaný se tedy zcela správně zabýval pouze splněním podmínek pro obnovu řízení, nikoli meritem věci (v daném případě stavbou a jejím povolením, viz v bodě 24 citovaná judikatura), což dal jasně najevo.

30. Soud takové odůvodnění pokládá za zcela dostatečné. Žalovaný postupoval v souladu se shora citovanou judikaturou, neboť vystavěl vlastní ucelenou argumentaci, která se zabývala všemi skutečně relevantními otázkami a skutečnostmi z hlediska zákonných podmínek pro obnovu řízení. Lze naopak kvitovat, že se žalovaný nenechal „zmást“ nejrůznějšími nepodstatnými argumenty žalobců zejména stran zákonnosti stavebního povolení (včetně nejrůznějších vad, které žalobce vytýkal stavbě, projektové dokumentaci apod.) a věnoval se striktně tomu, co bylo předmětem řízení. Žalobci se tedy mýlí, pokud konkrétně např. namítají, že se žalovaný nevypořádal s jejich námitkami, že bylo třeba vzít v potaz výsledky obnoveného řízení, v němž bylo zjištěno „množství vad stavebního záměru“; že se magistrát měl zabývat ochranou kulturního dědictví před ohrožením stavbou; projektová dokumentace byla „nezpůsobilá“; že pro stavbu neexistovalo „územní povolení“; že účel stavby byl nejasný; že nebyly zohledněny některé veřejné zájmy (ochrana památkové péče, lidského zdraví a veřejných prostředků); a že stavba neměla získat dotaci. Odpověď na tyto námitky se jim dostalo – žalovaný jasně vymezil, že předmětem řízení není vlastní stavební povolení či řízení jemu předcházející (k čemuž všechny tyto námitky směřovaly), ale pouze obnova řízení a splnění jejích zákonných podmínek. Žalobcům tím (byť implicitně) vysvětlil, že veškeré tyto námitky se mýlí s předmětem řízení. O přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ostatně svědčí i to, že s ním žalobci věcně polemizují (zejm. mu vytýkají, že žalovaný nesprávně identifikoval tvrzené důvody obnovy a že je nesprávně posoudil). Samotný nesouhlas žalobců s odůvodněním napadeného rozhodnutí (např. s tím, jaké žalovaný identifikoval důvody obnovy, či že námitku antedatované projektové dokumentace dle žalobce nesprávně posuzoval jako důvod obnovy a nikoliv jako „*důležitou skutkovou okolnost*“) nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (viz např. obdobně rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2025, č. j. 4 As 155/2024 – 29, bod 23).
31. Jde-li o důkazní návrhy žalobců, je pravda, že žalovaný se k nim výslovně nevyjádřil. Na druhou stranu má soud za to, že v daném případě ob stojí i jejich implicitní vypořádání tak jako u námitek žalobců. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že nedoplňoval žádné podklady a vycházel z obsahu spisu (viz str. 9), zejména z žádosti o obnovu řízení, odvolání žalobců a stavebního povolení (str. 7). Současně jasně vymezil (viz výše), jaké skutečnosti jsou a nejsou podstatné z hlediska předmětu řízení (obnovy řízení). Z toho tedy lze usuzovat, že žalobci navržené důkazy nepokládal za relevantní z hlediska předmětu řízení, neboť byly navrženy k prokázání skutečností, které s ním nesouvisely.
32. S tímto (byť implicitním) posouzením se soud ztotožňuje. Taktéž má za to, že důkazy, jejichž neprovedení a nehodnocení žalobci namítají, byly navrženy k prokázání skutečností zjevně irelevantních z hlediska předmětu řízení (podmínek obnovy řízení). Z obsahu vyjádření žalobců ze dne 25. 3. 2024, jehož přílohy žalobci v žalobě označují za neprovedené a nevyhodnocené důkazy (viz str. 33 a 34), vyplývá, že se víceméně všechny týkaly různých aspektů stavby, tedy ve výsledku zákonnosti stavebního povolení (např. že stavba Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

neodpovídá účelu dle projektové dokumentace, jaké byly výsledky obnoveného stavebního řízení, jaké podklady žadatelka předložila pro účely získání dotace, že v projektové dokumentaci nebyl řešen odtok ze stavby suché retenční nádrže, že odtoková cesta ohrožuje kulturní památku, stavba má bezpečnostní rizika a nechrání před povodněmi, že veřejně prospěšná funkce stavby existuje na úrok žalobců, či že nelze schválit manipulační řád stavby), která nebyla předmětem řízení (řada z příloh tohoto vyjádření navíc ani nebyly důkazy v pravém slova smyslu, neboť šlo jen o další vyjádření a podání žalobců, např. přílohy č. 3, 17, 18, 19, 25 či 26). Zákonnosti, popř. správnosti stavebního povolení se týkal i znalecký posudek doc. S. ze dne 14. 11. 2021 a další podklady, o nichž žalobci tvrdí, že dokládaly důvody obnovy řízení (existenci neznámých skutečností, viz str. 15 a 16 žaloby). Žalobci z nich zjednodušeně dovozují, že v projektové dokumentaci nebyla řešena odtoková cesta ze suché retenční nádrže. To by ale opět mohlo být maximálně případnou vadou projektové dokumentace (tedy případný důvod nezákonnosti stavebního povolení), a nikoliv neznámou skutečností (podrobně viz níže body 43 a násl.). V této souvislosti žalovaný v napadeném rozhodnutí dokonce výslovně uvedl, že dle samotného žalobce a) měla žadatelka zákonnou povinnost zabývat se odtokem v projektové dokumentaci; načež žalovaný znova konstatoval, že obnova řízení není postupem pro nápravu nezákonných rozhodnutí (viz str. 7). Je tedy zřejmé, že i tyto důkazy neprováděl ani nehodnotil, neboť skutečnosti, které z nich žalobci dovozovali, neměly vztah k předmětu řízení (viz též níže bod 47), s čímž soud souhlasí.

33. Žalobní bod je nedůvodný.

Žalovaný správně identifikoval tvrzené důvody obnovy

34. Klíčovou námitkou žalobců, která opět prostupuje celou žalobou, je jejich názor, že žalovaný údajně posuzoval jiné důvody obnovy, než žalobci vymezili ve svých podáních.
35. Důvodům obnovy se žalovaný věnoval na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Z těch plyne, že za ně, stručně řečeno, považoval (1) tvrzení o tom, že výpust ze suché retenční nádrže je namířena na pozemek p. č. Y2, resp. že se žadatelka v projektové dokumentaci nezabývala odtokem z této nádrže; a (2) tvrzení o tom, že existují dvě verze projektové dokumentace, z nichž jedna byla antedatována (tento důvod žalovaný uvedl z „opatrnosti“).
36. Žalobce a) v žádosti o obnovu řízení ze dne 23. 12. 2020 jako důvody obnovy řízení výslovně označil „*skutečnosti ohledně Odtoku SRN [suché retenční nádrže] přes Pozemek [pozemek p. č. Y2]“*, tj. „*informace, plán, záměr nebo projekt (v jakékoliv podobě) stavebníka ohledně Odtoku SRN přes tento Pozemek“*; „*ohledně umístění, vybudování a provozování odtoku povrchové vody z akumulované Retenční nádrže (a včetně vody z protierozních opatření na okolních polí – SO 3, která do Retenční nádrže přitéká), a ať už realizovaný v jakékoliv podobě, jako umělé usměrňování odtoku za použití zatrubnění nebo jinak“*; a odtoku, který má vést z výpusti retenční nádrže přímo na pozemek p. č. Y, procházet skoro celou jeho délkou a okolo budovy E nemovité kulturní památky XYX až do dešťové kanalizace vzdálené od retenční nádrže asi 200 – 300 metrů. K tomu žalobce a) v předchozí části žádosti dodal, že jeho manželka se dne 18. 11. 2020 sešla s žadatelkou, která jí (k jejímu údivu) sdělila, že chce vytvořit na pozemku p. č. Y2 povrchovou stoku z retenční nádrže. Schůzku iniciovala, neboť se umístění výpustí zdála být namířená na tento pozemek, ale nebylo jasné, jaký záměr žadatelka ohledně odtoku má (kudy povede). Žádost žalobce doplnil podáním ze dne 4. 1. 2021 o fotografie pozemku p. č. Y2, budovy XYX a výpusti retenční nádrže.

37. V doplnění žádosti ze dne 11. 1. 2021 žalobce a) rozsáhle poukazoval na různé verze projektové dokumentace, které byly shodně datovány ke dni 15. 8. 2017. Jedna z nich měla být použita k získání závazných stanovisek, včetně stanoviska orgánu památkové péče, zatímco druhá, která byla ve skutečnosti vytvořena až někdy v období od 5. 3. 2018 do 29. 6. 2018 a ověřena vodoprávním úřadem, je používána při výstavbě. U této verze žadatelka dle žalobce nepožádala o nová stanoviska a vyjádření dotčených orgánů. Existence dvou verzí projektové dokumentace je dle žalobce důležitá, protože zpochybňuje zákonnost vydaných závazných stanovisek, dokresluje okolnosti, za kterých se do projektové dokumentace dostala jediná neurčitá zmínka o odtoku ze suché retenční nádrže, potvrzuje existenci neznámých skutečností, ukazuje na snahu žadatelky o zamlčení neznámých skutečností a může zakládat důvody pro obnovu řízení dle § 149 odst. 9 nebo § 100 odst. 1 správního řádu. V závěru žalobce jasně uvedl, že doplňuje žádost o obnovu řízení o důvody pro obnovu, konkrétně o možný nový důvod pro obnovu řízení dle § 149 odst. 9 správního řízení po případné změně nebo zrušení závazných stanovisek a o nové neznámé skutečnosti nebo důvody ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, kterými jsou existence dvou verzí projektové dokumentace.
38. Soud má za to, že žalovaný správně vystihl podstatu tvrzení žalobců. Tou byla vždy v první řadě existence odtokové cesty ze suché retenční nádrže, jejíž trasa (pro žalobce překvapivě) ústila na pozemek p. č. Y2, resp. k budově č. p. XYX (kulturní památce XYX). Žalobci tento důvod sice později (poprvé ve vyjádření ze dne 25. 3. 2024, shodně pak např. na str. 3 žaloby) popisovali jinými slovy, avšak i z tohoto popisu v zásadě plyne, že v jádru šlo vždy o odtokovou cestu a její trasu (že má vést na pozemek p. č. Y2, vedle kulturní památky, že tato památka existuje právě vedle této údajně neznámé trasy a že odtoková cesta povede kolem zdí památky). Pokud žalobci tímto popisem, popř. i na jiných místech žaloby (viz např. str. 15) naznačují, že uplatněným důvodem obnovy (neznámou skutečností) byla i samotná existence kulturní památky XYX, je třeba zdůraznit, že žalobce a) takový důvod neuplatnil, a to ani v žádosti o obnovu řízení ani v jejím doplnění (ani v odvolání proti rozhodnutí magistrátu ze dne 10. 1. 2021). V pozdějších podáních (podání ze dne 25. 3. 2024 a další) ji již přitom uplatnit nemohl, neboť uplynula tříletá objektivní lhůta dle § 100 odst. 2 správního řádu, a žádost tak nebylo možné rozšiřovat o nové důvody, viz rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2020, č. j. 7 As 287/2019 – 166). V původní žádosti o obnovu (viz str. 12) toliko tvrdil, že orgán památkové péče se nikdy nevyjadřoval k odtoku (což ani nemohl, neboť se jeho umístění ve stavebním řízení neřešilo). Vždy tedy vše spojoval právě s odtokovou cestou. Žalovaný tak správně identifikoval, že tvrzeným důvodem obnovy má být skutečnost, že výpust (jinými slovy odtok) ze suché retenční nádrže je namířena na pozemek p. č. Y2. Žalobci v žalobě proti tomuto závěru *de facto* ani nebrojí. Pouze citují rekapitulační část napadeného rozhodnutí (str. 2), která dle jejich názoru nekoresponduje s obsahem žádosti o obnovu řízení. I kdyby tomu ale tak bylo (což soud pokládá za nadbytečné ověřovat), není to podstatné. Důležité je, jakými tvrzenými důvody obnovy se žalovaný ve skutečnosti zabýval a jak je vyhodnotil, což byl právě výše zmíněný důvod, že výpust ze suché retenční nádrže je namířena na pozemek p. č. Y2 (viz str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí).
39. Žalobci dále namítají, že žalovaný nesprávně hodnotil tvrzenou existenci dvou projektových dokumentací jako důvod obnovy. Ani v tomto směru ale nemá soud posouzení žalovaného co vytknout. V doplnění žádosti ze dne 11. 1. 2021 žalobce a) v závěru jasně uvedl, že existence dvou verzí projektové dokumentace je neznámou skutečností nebo důkazem ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. V odvolání (ze dne 16. 6. 2024) ale naproti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

tomu žalobci mj. konstatovali (viz str. 10), že „*antidatovaná verze projektové dokumentace neobsahuje žádné neznámé skutečnosti, které jsou důvodem pro povolení obnovy řízení*“. Žalovaný tak zcela správně konstatoval, že žalobci jednou existenci dvou projektových dokumentací označují za důvod obnovy, což posléze sami negují. Soud v této souvislosti opět poukazuje na styl podání žalobců, která jsou značně rozsáhlá, repetitivní a místy vnitřně rozporná, v důsledku čehož je stěží srozumitelné, co kterým tvrzením míní. Žalovanému tak nelze vyčítat, že se „*v zájmu opatrnosti*“ rozhodl i toto tvrzení vypořádat jako potenciální důvod obnovy.

40. Žalobní bod je nedůvodný.

Žalobci uplatněná tvrzení nenaplníují důvody obnovy

41. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

42. Obnova řízení podle § 100 správního řádu je mimořádný opravný prostředek směřující proti pravomocnému správnímu rozhodnutí, kterým se ve výjimečných případech umožní za splnění zákonných podmínek přezkoumat již pravomocné správní rozhodnutí. Řízení lze obnovit tehdy, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. **Musí se jednat o skutečnosti neznámé správnímu orgánu i účastníkům řízení, jež musely existovat již před právní mocí rozhodnutí**, a účastník je nemohl bez vlastního zavinění uplatnit. Slovní spojení „*dříve neznámá skutečnost*“ tak nelze chápat subjektivně jako skutečnost neznámou pouze tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, **ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit** (viz např. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2024, č. j. 7 Afs 55/2024 – 28, bod 11, a tam citovaná judikatura, zvýraznil soud). Obnova řízení je určena primárně k nápravě skutkových nesprávností. K nápravě právních omylů a vad slouží institut přezkumného řízení. Podstatným rysem obnovy řízení je to, že umožňuje z důvodu skutkových nesprávností zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a prolomit tak překážku věci rozhodnuté (viz např. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2023, č. j. 1 As 219/2022 – 47, bod 17, či rozsudek NSS ze dne 6. 5. 2024, č. j. 7 As 260/2023 – 26, bod 10).

43. Jak již bylo uvedeno, stěžejním tvrzeným důvodem obnovy měla být údajně neznámá skutečnost, že součástí stavby bude i odtoková cesta (výpust) ze suché retenční nádrže, která povede na pozemek p. č. Y2 (resp. kolem kulturní památky XYX). Žalobci v této souvislosti různými slovy opakovaně tvrdili, že o této skutečnosti nemohli vědět, neboť nebyla součástí projektové dokumentace (viz např. str. 14 žádosti o obnovu ze dne 23. 12. 2020), resp. projektová dokumentace o odtoku neobsahovala žádné informace (viz např. str. 9 doplnění žádosti ze dne 11. 1. 2021), resp. jej neřešila (s odkazem na znalecký posudek doc. S., viz str. 23 vyjádření ze dne 25. 3. 2024). Tato skutečnost ovšem není žádnou objektivně neznámou skutečností ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a shora citované judikatury, jak soud vyložil již ve svém předchozím rozsudku (viz bod 57). Nutno říci, že NSS se ve zrušujícím rozsudku proti tomuto závěru soudu nijak nevymezil. Pouze soudu vytknul, že se věcně zabýval i splněním podmínek pro obnovu řízení, ač neměl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

44. Lze tak opět uvést, že to, co bylo a nebylo součástí stavby, bylo patrné z obsahu projektové dokumentace, včetně toho, zda má suchá retenční nádrž odtok a kudy povede. Projektová dokumentace byla součástí správního spisu (což z něj soud ověřil – ověřená projektová dokumentace je v něm založena a opak žalobci ani netvrdí), a nemohlo se tak jednat o skutečnost objektivně neznámou, neboť žalobce její obsah mohl znát (a i správní orgány jej znaly). Jinými slovy: už v době stavebního řízení mohl žalobce a) jako jeho účastník zjistit, zda projektová dokumentace řeší či neřeší odtokovou cestu ze suché retenční nádrže, kudy (ne)vede atp. Ať již tedy projektová dokumentace obsahovala informace o odtoku či je neobsahovala a obsahovat měla nebo je obsahovala nedostatečné, ve všech případech to z ní bylo zjevné a žalobce a) to mohl jednoduše zjistit (pokud by ve stavebním řízení nezůstal pasivní). Žalobci se v podstatě snaží všemožnými výrazy a slovními obraty účelově zastrčit rozdíl mezi *absencí* určité skutečnosti (informace o odtokové cestě v projektové dokumentaci) a její *neznámostí* tak, aby se mohlo jednat o důvod obnovy. Mezi tyto pojmy však nelze klást rovnítko. To, že v projektové dokumentaci něco *nebylo uvedeno* (absentovalo), jistě mohl žalobce a) *znát*. Lze poznamenat, že totéž platí pro dotčené orgány včetně orgánu památkové péče. I on mohl z obsahu spisu (projektové dokumentace) seznat, jakým způsobem je či není řešena odtoková cesta ze suché retenční nádrže a vyjádřit v tomto ohledu své připomínky v závazném stanovisku. Pokud by pak žadatelka začala realizovat odtokovou cestu bez opory v projektové dokumentaci či v rozporu s ní (tedy až při vlastní realizaci by se ukázalo, že součástí stavby bude něco, co v ověřené projektové dokumentaci nebylo uvedeno), je to z hlediska obnovy řízení nerozhodné. Taková skutečnost (faktická realizace) by nastala až po právní moci stavebního povolení, tedy neexistovala by v době původního řízení. Šlo by proto maximálně o nepovolenou („černou“) stavbu, nikoliv o důvod obnovy stavebního řízení.
45. Obecně vzato lze říci, že obsah projektové dokumentace ze své povahy nemůže představovat neznámé skutečnosti ani důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Projektová dokumentace je (povinným) podkladem stavebního řízení [viz 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona]. Představitelné jsou tedy jen dvě situace – buď ji stavebník předloží, a v takovém případě nejde o skutečnost objektivně neznámou, neboť minimálně správnímu orgánu je známa a současně je součástí správního spisu (takže se s ní mohou seznámit i účastníci); anebo ji nepředloží, což ovšem znamená, že (byť by si ji třeba „mimo řízení“ nechal zpracovat, a tedy by existovala v době jeho vedení) nemá žádný význam pro vydané stavební povolení (právě protože předložena nebyla). Jak již soud uvedl ve svém předchozím rozsudku, skutečnosti nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemohou být ty, jež byly součástí správního spisu. Argumentace žalobců je tak od počátku zcela nesmyslná a svědčí spíše o jejich snaze se za každou cenu „vlomit“ do pravomocně skončeného stavebního řízení. I kdyby náhodou posléze stavebník vycházel z nějaké vlastní, nepředložené projektové dokumentace, nebylo by to důvodem pro obnovu řízení. Nanejvýš by mohlo být zahájeno řízení o odstranění (části) stavby, neboť by byla prováděna v rozporu se stavebním povolením, konkrétně se stavebním úřadem ověřenou projektovou dokumentací [§ 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona]. Tím soud (ve shodě s žalovaným) současně odpovídá na námitku žalobců, že žadatelka prováděla nepovolené terénní úpravy. Tato okolnost není relevantní z hlediska podmínek obnovy řízení, jak již soud popsal i ve svém předchozím rozsudku, na jehož bod 64 lze odkázat (ani tento závěr NSS nezpochybnil ve zrušujícím rozsudku). Pokud ji žalobci uváděli na podporu svého přesvědčení, že „*nezjištěná odtoková cesta měla stavební charakter*“ a žadatelka ji chtěla „*na černo a bez vědomí*

a souhlasu žalobce a úřadů také na pozemku Y2 terénně vytvořit“ (viz str. 27 žaloby, zvýraznil soud), jen tím podporují výše uvedený závěr, že se o žádnou neznámou skutečnost nejednalo. Zjevně totiž bylo z projektové dokumentace patrné, že se v ní odtoková cesta neřeší – tedy vědělo se, že tam absentuje (a mohlo se to vědět již v době, kdy byla předložena magistrátu).

46. Lze též přisvědčit žalovanému, že žalobce ve skutečnosti jako důvod obnovy uplatňuje námitku nezákonnosti či věcné nesprávnosti stavebního povolení, neboť v podstatě po celou dobu tvrdí, že projektová dokumentace neřešila odtokovou cestu ze suché retenční nádrže, ač ji řešit měla (a z toho vyvozuje všechny další důsledky pro památkovou ochranu, ochranu před povodněmi, nefunkčnost a neúčelnost stavby, rozpor s veřejnými zájmy atd.). Pokud magistrát ve stavebním řízení v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona neřešil účinky budoucího užívání stavby – jinak řečeno nepožadoval úpravu projektové dokumentace tak, aby odtokovou cestu řešila – zakládá to případnou nezákonnost stavebního povolení. Nejde ale o objektivně neznámou skutečnost existující v době stavebního řízení. Žalobce jistě mohl tuto námitku vznést nejpozději v odvolání proti stavebnímu povolení. Žalovaný trefně poukázal i na to, že sám žalobce a) v původní žádosti o obnovu řízení na str. 10 uvedl, že *„předmětné řízení neprojednávalo odtok ze SRN. Přitom, odtoková cesta je zásadním prvkem funkčnosti a bezpečnosti vodního díla nádrže a jeho vlivu na okolí. Není možné vodní dílo s hrází a s manipulačními a bezpečnostními objekty, jakou má mít Retenční nádrž v S. řešit bez takovéto části. A Předmětné řízení mělo také projednat a zabezpečit zákonný požadavek „neškodného odtoku“ a další požadavky technických norem.“* Sám tedy připustil, že se jednalo o chybu (nezákonnost), ke které ve stavebním řízení došlo (a ne o nějakou novou skutečnost), a podobně to připouští i v žalobě (viz str. 16 dole, kde žalobci opět hovoří o tom, že projektová dokumentace neobsahovala žádnou informaci o „*neznámých skutečnostech*“, i když ji *„měla obsahovat“*).
47. K vyhodnocení výše uvedeného nebylo zapotřebí žádných podkladů nad rámec obsahu spisu. Stačilo vyjít z podání žalobců a jejich tvrzení o tom, co považují za důvody obnovy. Již z nich samotných bylo zjevné, že žalobci uplatňují takové důvody, které ze své povahy nemohou obstát. Rozhodně nebyly nutné žádné znalecké posudky a jiné odborné podklady, jimiž se dle názoru žalobců měl žalovaný zabývat (vyjádření Vodní díla – TBD, a. s., ze dne 1. 12. 2020, znalecký posudek doc. S. ze dne 14. 11. 2021 či studie proveditelnosti ze dne 6. 4. 2021, viz str. 15 a 16 žaloby). Žalovaný správně vyhodnotil, že nemají žádnou relevanci z hlediska předmětu řízení a rozhodných skutečností.
48. Podstatná není ani tvrzená existence dvou verzí projektové dokumentace. Sami žalobci v žalobě tvrdí, že se nemělo jednat o důvod obnovy (byť z doplnění žádosti ze dne 11. 1. 2021 plyne opak). Soud tedy jen pro úplnost konstatuje, že se i v tomto ohledu ztotožňuje se závěrem žalovaného, že druhá (antedatovaná) verze projektové dokumentace byla magistrátu předložena již dne 26. 4. 2018, tj. ještě před oznámením zahájení stavebního řízení. Žalobce a) v doplnění žádosti o obnovu řízení ze dne 11. 1. 2021 shledával rozdíly mezi první a druhou verzí konkrétně v části D.1.1 projektové dokumentace (technická zpráva objektů SO 01, SO 03 a SO 04). Druhá verze měla dle žalobce zejména obsahovat změny, které vycházejí z požadavků výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018, podle které byl doplněn text na str. 5 a některé další nepodstatné změny. Z obsahu spisu ve věci stavebního řízení pak plyne, že výzvou ze dne 5. 3. 2018 skutečně magistrát vyzval žadatelku k doplnění projektové dokumentace, konkrétně o doplnění technické zprávy o popis manipulačních a bezpečnostních objektů v hrázi (výpustní objekt se škrtícím otvorem, zavzdušnění odpadního potrubí, způsob manipulace s vodou v nádrži, další převedení vody z nádrže Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

do obnovovaného odvodňovacího rigolu). Podáním ze dne 24. 4. 2018, doručeném magistrátu dne 26. 4. 2018, žadatelka na tuto výzvu reagovala předložením některých dokladů a sdělením, že shora zmíněný požadavek již splnila zpracovatelka projektové dokumentace. Z návaznosti těchto úkonů lze tedy usuzovat, že nejpozději dne 26. 4. 2018 musela být druhá (antedatovaná) verze projektové dokumentace, na kterou žalobce a) poukazoval v doplnění žádosti o obnovu řízení, součástí správního spisu. Žalobce a) se tak s ní mohl seznámit.

49. Proti tomuto závěru žalobci v žalobě prakticky ani nijak nebrojí. Toliko tvrdí, že tato skutečnost (doplnění projektové dokumentace žadatelkou dne 26. 4. 2018) neplyne ze stavebního povolení, což ale není pravda, neboť se na jeho straně 6 jasně uvádí, že žadatelka dne 26. 4. 2018 odstranila nedostatky dle předchozí výzvy magistrátu. Jinak se žalobci pouze vymezují proti konstatování žalovaného, že sám žalobce a) uváděl, že antedatovaná projektová dokumentace vznikla někdy v době od 5. 3. 2018 do 29. 6. 2018. Co si ale žalobce a) myslel (a zda své tvrzení později někdy upravil), ale nebylo pro zjištění vzniku druhé verze projektové dokumentace, resp. posouzení toho, zda se mohlo jednat o důvod obnovy, vůbec podstatné. Žalobci sice obecně tvrdí, že projektová dokumentace mohla vzniknout „i později“, nijak ovšem tuto svou domněnku nezduvodňují a nevyvrací závěr žalovaného o tom, že vznikla v reakci na výzvu magistrátu. Pokud tímto zdůvodněním má být tvrzení, že žadatelka dne 28. 5. 2020 předložila dotačním orgánům původní (první) verzi projektové dokumentace (ze str. 22 žaloby to lze jen stěží rozklíčovat), není zřejmé, jak to vylučuje závěr, že v jiném (stavebním) řízení žadatelka dříve na výzvu magistrátu předložila doplněnou (druhou) verzi projektové dokumentace. V každém případě, i kdyby druhá verze vznikla později, ze samotné skutečnosti, že byla dne 29. 6. 2018 ověřena magistrátem [což žalobci nepopírají, sám žalobce a) to tvrdil již v doplnění žádosti o obnovu řízení ze dne 11. 1. 2021 a odpovídá to i obsahu správního spisu], jasně plyne, že musela vzniknout před pravomocným skončením stavebního řízení (31. 7. 2018), magistrát s ní byl seznámen, a mohl se tak s ní seznámit i žalobce a). Proto se nemohlo jednat o objektivně neznámou skutečnost.
50. Lze doplnit, že žádnou neznámou skutečností nemohla být ani první verze projektové dokumentace (a ani to žalobci netvrdí). I ta byla magistrátu zjevně předložena a věděl o ní (jinak by nemohl vyzvat k jejímu doplnění). Ostatně sám žalobce a) v doplnění žádosti o obnovu řízení ze dne 11. 1. 2021 tvrdil, že první verze byla použita k získání závazných stanovisek – tedy že o ní věděly i dotčené orgány. Pokud se následně „ztratila ze spisu“, jak žalobci tvrdí v žalobě (čemuž by nasvědčovalo, že v něm původní verze části D.1.1 skutečně není založena), mohlo by jít opět maximálně o vadu řízení před magistrátem, který řádně nevedl správní spis, nikoliv o novou a objektivně neznámou skutečnost. Z uvedeného plyne, že neznámou skutečností nemohla být ani samotná existence dvou verzí. Magistrát logicky musel vědět, že existovaly dvě verze projektové dokumentace – sám si tu druhou vyžádal. Musel to vědět i každý účastník, byť by nebyla první verze ve spise, neboť to plyne z výzvy magistrátu a odpovědi žadatelky, které ve správním spise založeny jsou.
51. Soud ani nemá za to, že by existence dvou verzí projektové dokumentace mohla mít jakýkoliv význam pro posouzení „hlavního“ důvodu obnovy řízení uplatněného žalobci. Sami žalobci si v žalobě protiřečí. Nejprve poněkud tajuplně tvrdí, že jde o „důležitou skutkovou okolnost“, která „může mít pro věc a neznámé skutečnosti význam“. Hned v poznámce pod čarou na stejném místě žaloby (str. 19) ale uvádí, že dvě verze projektové dokumentace a antedatování nejsou „tolik“ podstatné pro hodnocení samotného Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

obnovovacího důvodu (protože žádná verze neobsahovala informace o odtokové cestě přes pozemek p. č. Y2 nebo okolo kulturní památky). Jsou prý relevantní pro „*okolnosti celé věci*“, nepoctivost přípravy a povolování záměru žadatelkou a posouzení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Na str. 21 žaloby pak dokonce uvádí, že antedatovaná projektová dokumentace neměla vliv na splnění podmínek pro obnovu řízení. Tuto obtížně sledovatelnou argumentační linku lze pochopit snad jen tak, že žalobci patrně odmítají akceptovat, že předmětem řízení je toliko posouzení podmínek podle § 100 správního řádu, a nikoliv nějaké „*okolnosti věci*“ či „*poctivost přípravy*“. Soud tedy znova zdůrazňuje, že obnova řízení neslouží k nápravě nezákonností či vad řízení. Poctivostí žadatelky, údajným porušením práv žalobce a) ve stavebním řízení či nějakými jinými „*okolnostmi věci*“ (jinými než těmi, které jsou relevantní pro posouzení podmínek obnovy řízení dle § 100 správního řádu) se tedy žalovaný správně nezabýval a nebude se jimi zabývat ani soud. Totéž platí pro námitku, kterou žalobce a) vznášel v doplnění žádosti o obnovu řízení ze dne 11. 1. 2021: to, zda se dotčené orgány ve svých stanoviscích vyjadřovaly k (ne)aktuální verzi projektové dokumentaci, by mohlo být maximálně vadou stavebního řízení. Pro podmínky obnovy řízení to nemá žádnou relevanci. Soud opakuje, že ověřená (druhá) verze projektové dokumentace byla součástí správního spisu, magistrát o ní věděl a žalobci se s jejím obsahem mohli seznámit. Z obsahu správního spisu současně mohli zjistit, že došlo k její změně oproti první verzi. Nešlo o žádné neznámé skutečnosti. Námitky, že zveřejněna byla původně jiná verze, že z ní dotčené orgány vycházely či že se záměr v poslední fázi povolování rozšířil o podstatnou část „*mimo rozsah stanovený územním povolením, stanoviska dotčených orgánů a souhlasy vlastníků postižených pozemků*“ (str. 24 žaloby), tak žalobce a) mohl uplatnit v odvolání proti stavebnímu povolení (§ 100 odst. 2 věta druhá správního řádu).

52. Konečně žalovaný ani neporušil žádné legitimní očekávání žalobců tím, že rozhodl opačně než v roce 2021. Rozhodnutí, jímž žalovaný původně povolil obnovu řízení, bylo soudy zrušeno jako nezákonné. Důvodem bylo porušení práv žadatelky v řízení před správními orgány, které s ní nejednaly jako s účastnicí a nedaly jí možnost se ve věci vyjádřit. Její stanovisko tak v nynějším řízení již musely správní orgány reflektovat (§ 68 odst. 3 správního řádu), což s sebou logicky nese i možnost, že její argumenty uznají a rozhodnou jinak než dříve. V opačném případě by právo žadatelky být slyšena bylo zcela vyprázdněno. Jinak řečeno, pokud by v řízení nemohlo po zrušujících rozsudcích dojít ke změně v názoru žalovaného na věc, jak se toho žalobci v podstatě domáhají, postrádaly by oba zrušující rozsudky smysl. Navíc, byť NSS vytknul soudu, že se vyjádřil i k meritu věci a poznamenal, že jeho právní názor k podmínkám obnovy řízení není závazný, nic to nemění na tom, že – byť nezávazné – stanovisko již soud ve věci vyjádřil. Žalovanému nic nebránilo, aby argumentaci soudu převzal, pokud se s ní ztotožnil, přestože pro něj nebyla závazná. Na rozdíl od žalobců tak má soud za to, že v řízení došlo k podstatným událostem, v návaznosti na něž bylo možné očekávat i jiné rozhodnutí žalovaného.

53. Žalobní body jsou nedůvodné.

Správní spis poskytoval dostatečnou oporu pro napadené rozhodnutí a nedošlo ke zkrácení procesních práv žalobců

54. Poslední žalobní bod, který je relevantní z hlediska předmětu napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení, se týká úplnosti a vedení správního spisu žalovaným.

55. Žalobci předně namítají, že ve správním spisu chyběla část týkající se řízení o odvolání, jehož výsledkem bylo původní rozhodnutí žalovaného o obnově řízení ze dne 7. 4. 2021. Tomu Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

soud nepřisvědčuje. NSS zrušujícím rozsudkem zrušil jak uvedené rozhodnutí žalovaného, *tak jemu předcházející rozhodnutí magistrátu ze dne 10. 1. 2021*. Řízení se tak vrátilo do fáze před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (magistrátu). Pokud pak žalobci podali odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 27. 5. 2024, jednalo se již o *jiné odvolací řízení*, jehož předmětem bylo jiné rozhodnutí magistrátu. Žalovaný tedy řádně vedl spis toliko ve věci odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí a zakládal do něj pouze písemnosti, které se k této věci vztahovaly (§ 17 odst. 1 ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu). Soud ani nemá za to, že by se taková případná vada mohla jakkoliv projevit na právech žalobců či zákonnosti napadeného rozhodnutí. Nic jim nebránilo v tom, aby (blíže nespecifikované) podklady a „*informace*“ z původního odvolacího řízení [jehož byl žalobce a) účastníkem] uplatnili v odvolacím řízení proti prvostupňovému rozhodnutí, pokud je pokládali za tak důležité. Totéž platí pro jejich vyjádření ze dne 13. 9. 2023. Spekulace o tom, že v něm byly nějaké informace či podklady, které mohly napadené rozhodnutí ovlivnit, jsou nemístné už z toho důvodu, že se jednalo přímo o spis žalovaného. Musel jej tedy mít k dispozici, byť jej nepřipojil k odvolacímu spisu ve věci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Podstatné pak je, že úvahy žalovaného mají plnou oporu ve správním spise (zejm. se opírají o podání samotných žalobců, z nichž žalovaný vycházel při identifikaci tvrzených důvodů obnovy a stavební povolení, které si vyžádal od magistrátu, pro účely zjištění data vzniku antedatované projektové dokumentace) a ve světle žalobních bodů ob stojí, jak soud výše odůvodnil. Podklady nacházející se ve správním spise tak zjevně byly dostatečné. Žalobci ostatně neuvádí jediné skutkové zjištění žalovaného, které by oporu ve správním spise nemělo, a ani soud takové nenachází.

56. Žalobci též mají za to, že ve správním spise chybí projektová dokumentace, bez které nemohl žalovaný řádně rozhodnout, resp. že si měl opatřit spis ve věci stavebního řízení. Ani s tím soud nesouhlasí. Jak bylo shora uvedeno, závěry žalovaného se opíraly o dostatečné podklady a byly správné. I když tedy projektová dokumentace nebyla založena ve správním spise, dospěl žalovaný ke správným závěrům, které opřel o dostatečné podklady. Ostatně, jak bylo výše podrobně zdůvodněno, projektová dokumentace a její obsah nemohou ze své povahy být neznámými skutečnostmi – proto ji ani žalovaný nemusel mít k dispozici k tomu, aby uzavřel, že se nemůže jednat o důvod obnovy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Jinak řečeno pro jeho závěry bylo nerozhodné, co je jejím obsahem. Datum vzniku antedatované projektové dokumentace pak byl žalovaný schopen správně dovodit z obsahu stavebního povolení. Opět navíc není zřejmé, jak by se tento nedostatek mohl promítnout do práv žalobců. Projektová dokumentace jim zjevně byla dobře známa, měli k ní přístup [žalobce a) byl účastníkem stavebního řízení, žalobce b) jako jeho právní nástupce taktéž] a kdykoliv ji mohli uplatnit v řízení před žalovaným, resp. poukazovat na jakékoli skutečnosti z ní plynoucí (což i činili). Její absence ve správním spise je tedy nijak nemohla zkrátit na procesních právech.

57. Konečně se žalobci domnívají, že ve spise chybí „*úřední komunikace*“ mezi žalovaným a magistrátem a podklady, které si měl žalovaný od něj vyžádat. I u této námitky ale soudu není zřejmé, jak tato údajně chybějící komunikace či podklady mohly ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí či zkrátit práva žalobců. Soud opět zdůrazňuje, že veškeré skutkové závěry žalovaného, které učinil v napadeném rozhodnutí, mají oporu ve správním spise (a opak žalobci ani netvrdí). I kdyby v něm tedy cokoliv chybělo, není to podstatné, neboť z toho žalovaný nevycházel, a nemohlo by tak ani být zkráceno jejich právo na seznámení s podklady rozhodnutí. Sami pak přiznávají, že do správního spisu nahlíželi a bylo v něm

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

založeno mj. i stavební povolení, což byl jediný žalovaným použitý „externí“ podklad, tedy takový, který si musel žalovaný sám opatřit (jinak vycházel toliko z podání žalobců). Spekulace o tom, jak určité údajně chybějící podklady a informace mohly žalovaného ovlivnit, jsou bezpředmětné za situace, kdy se toto tvrzené ovlivnění žádným způsobem nepromítlo do obsahu napadeného rozhodnutí, resp. skutkových zjištění žalovaného. To stejné platí pro konspirace žalobců o tom, že údajně chybějící listiny obsahují něco, „co není pro úřední osobu příjemné“. Pokud se to neprojevalo v napadeném rozhodnutí, není to z hlediska jeho zákonnosti podstatné.

58. K doplňujícím námitkám obsaženým ve vyjádření ze dne 29. 1. 2025 lze dodat, že představují nepřípustné rozšíření žaloby o nové žalobní body. Toto vyjádření bylo soudu doručeno až dne 29. 1. 2025, tj. po uplynutí lhůty dle § 306 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon [posledním dnem této lhůty byl v případě žalobce a) 9. 12. 2024 a v případě žalobkyně b) 25. 12. 2024], a proto nelze k těmto námitkám přihlížet. Jen nad rámec lze však poznamenat, že pro ně platí prakticky totéž, co bylo výše uvedeno. Žalobci tvrdí, že žalovaný do spisu dne 28. 11. 2024 (po vydání napadeného rozhodnutí) zařadil určité listiny, z nichž vycházel, a které ve spise chyběly, a žalobci tak neměli možnost se s nimi seznámit. Opět ale nezmiňují jediné skutkové zjištění žalovaného, které by z těchto listin plynulo. Ani soud je nenachází. Případné pochybení při vedení spisu tak nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ani nemohlo zkrátit právo žalobců na seznámení s podklady rozhodnutí. Nehledě na to, že žalobci ani nijak nezduodňují svůj závěr o tom, že tyto podklady ve spise chyběly (tedy že v něm měly být už dříve) – obecně totiž platí, že pokud je žalovaný zařadil do spisu až po vydání napadeného rozhodnutí, stěží mohly být jeho podkladem. Z obsahu správního spisu přitom plyne, že do spisu byly zařazeny z důvodu, že je žalovanému zaslal magistrát, a nikoliv že by je žalovaný někde „schovával“ a po vydání napadeného rozhodnutí do spisu zařadil. Shora uvedené platí taktéž pro (patrně výkres) situaci (C.3) z územního řízení, který prý žalovaný do spisu nezařadil, ač mu jej Ing. K. zaslala; a pro námitku žalobců, že Ing. K. žalovanému poskytla přístup do interní databáze na OneDrive. Žalovaný žádný z těchto podkladů pro své rozhodnutí nepoužil, nemohla tak být ovlivněna jeho zákonnost a ani porušeno právo žalobců na seznámení se s podklady rozhodnutí.
59. Pokud dále žalobci zmínkou na str. 11 žaloby o tom, že úřední osoba magistrátu (Ing. K.) má „*intenzivní osobní zájem na tom, aby se řízení neobnovilo a stavba se legalizovala*“, protože vedla původní stavební řízení, které bylo stiženo vadami, mínili namítat její možnou podjatost (což lze z nejasné žaloby jen stěží rozpoznat), je třeba říci, že důvod vyloučení úřední osoby dle § 14 odst. 6 správního řádu se uplatní jen, pokud úřední osoba rozhodovala na jiném stupni v téže věci. Má totiž zajistit zásadu dvojinstančnosti řízení (viz rozsudek NSS ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016 – 47). Obnova řízení však není jiným stupněm (instancí) téhož řízení, nýbrž jde o mimořádný opravný prostředek. Zákon ostatně předpokládá, že o obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, což může být (jako v nynější věci) i správní orgán prvního stupně. Zcela obecná a ničím nepodložená spekulace o tom, že Ing. K. má zájem na legalizaci stavby jen z toho důvodu, že vedla stavební řízení údajně stižené vadami, dle názoru soudu nemá potenciál vyvolat pochybnosti o její nepodjatosti ani ve smyslu 14 odst. 1 správního řádu. To platí zvláště za situace, kdy obnova řízení neslouží k nápravě vad řízení (či jiných nezákonností), a magistrát (včetně Ing. K.) se jimi tak ani nemohl zabývat.

60. Ze shora uvedeného současně plyne, že žalovaný neporušil § 3 správního řádu. Skutkový stav zjistil v dostatečném rozsahu pro své rozhodnutí. Nepotřeboval zjišťovat žádné další skutečnosti z projektové dokumentace ani ze spisu ve věci stavebního řízení.
61. Žalobní bod je nedůvodný.
62. Soud neprováděl důkaz e-mailovou komunikací žalobce a) s Mgr. B., soupiskou spisu, žádostí o zajištění doplnění spisu (přílohy č. 10 až 12 žaloby), žádostí o předání zajištěných důkazů ze dne 29. 11. 2024, sdělením k řízení o odvolání ze dne 16. 6. 2024, e-mailovou komunikací s Ing. K. ze dne 23. 10. 2024, výsledkem Mgr. B., ani dalšími důkazy uvedenými v čl. 8 vyjádření žalobců ze dne 29. 1. 2025 (e-mailové žádosti Mgr. B. a odpovědi Ing. K., včetně zaslaných podkladů a záznamy o telefonních hovorech a nahlížení do interních databází Mgr. B.). Žádný z těchto důkazů nebyl navržen k prokázání skutečností, které by byly relevantní pro posouzení tohoto žalobního bodu.

Závěr a náklady řízení

63. Závěrem lze konstatovat, že mezi základní právní zásady patří zásada, podle níž právo přeje bdělým (*vigilantibus iura scripta sunt*). Žalobce a) promarnil příležitost bránit svá práva v řízení o stavebním povolení. Svou pasivitu nemůže nyní dohánět prostřednictvím obnovy řízení, která slouží pouze k nápravě skutkových vad. Na důvody obnovy řízení nelze uměle roubovat různé nezákonnosti spočívající zejména v (údajně) nedostatečně zpracované projektové dokumentaci, ať už je žalobci opisují jakýmkoliv slovy. Tyto nedostatky měl a mohl žalobce a) namítat ve stavebním či ještě dříve v územním řízení, jichž byl účastníkem.
64. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). V případě nedůvodné žaloby nelze uvažovat o postupu dle § 309 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon.
65. O náhradě nákladů řízení účastníků rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, kteří z procesního hlediska ve věci neuspěli, nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
66. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. soud dále rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim neuložil žádnou povinnost a ani neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání náhrady nákladů řízení. Za takový důvod soud nepokládá ani tvrzení žadatelky, že je aktivitami žalobců dlouhodobě nedůvodně poškozována. Prvostupňové a napadené rozhodnutí stavbu nijak nepozdržela, neboť neměla odkladný účinek vůči stavebnímu povolení. Případné zdržení stavby tak nemohlo mít žádnou souvislost s nynějším soudním řízením (či předcházejícím řízením správním). Jde-li o náklady, které musela žadatelka vynakládat proti aktivitám žalobců v nynějším soudním řízení, nemá soud za to, že by jakkoliv překračovaly standardní rozsah v obdobných (zejm. stavebních) věcech (jednalo se jen o běžné náklady na zastoupení advokátem, nikoliv např. o náklady specifických důkazů opatřených žadatelkou apod.). Nadto případnou náhradu nákladů řízení by žadatelce nebyli povinni zaplatit žalobci, jak navrhuje, nýbrž stát (viz Kühn, Z. Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, komentář k § 60, bod 22).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. července 2025

Lenka Oulíková v.r.
předsedkyně senátu